

Završivši medicinu, stažirao je najpre u Opštoj državnoj bolnici u Beogradu, zatim je radio kao lekar u Bolnici u Slavonskom Brodu.

Iz Bolnice časnih sestara u Zemunu otišao je u partizane 1944. godine.

Kao lekar u partizanima služio je u Petoj krajiškoj udarnoj diviziji (u Kragujevcu, Požarevcu, Virovitici, Đurđevcu i Bjelovaru) idući svuda kuda se kretala njegova divizija.

Kao vojni lekar-oficir u činu kapetana bio je 1951/52. god. nastavnik Srednje medicinske škole u Šent Vidu (Ljubljana).

Zatim prelazi u Beograd, gde je bio jedno vreme dečiji lekar u Dečijem dispanzeru.

Potom se zapošljava kao lekar opšte prakse u Ambulanti za željezničare u Beogradu.

Odatle je otišao u invalidsku penziju posle 36 godina radnog staža.

Odlikovao je Medaljom za hrabrost i Ordenom zasluga za narod III reda.

Umro je 7. III 1981. godine.

Bio je član Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije, Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Srbije, i Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Vojvodine, i objavio je desetinu radova, učestvujući na brojnim sastancima i simpozijumima.

Uvek nežan i slabog zdravlja, voleo je bolesnike i prijatelje, šalu i rasonodu, i težio da im pruži što više utehe i pomoći.

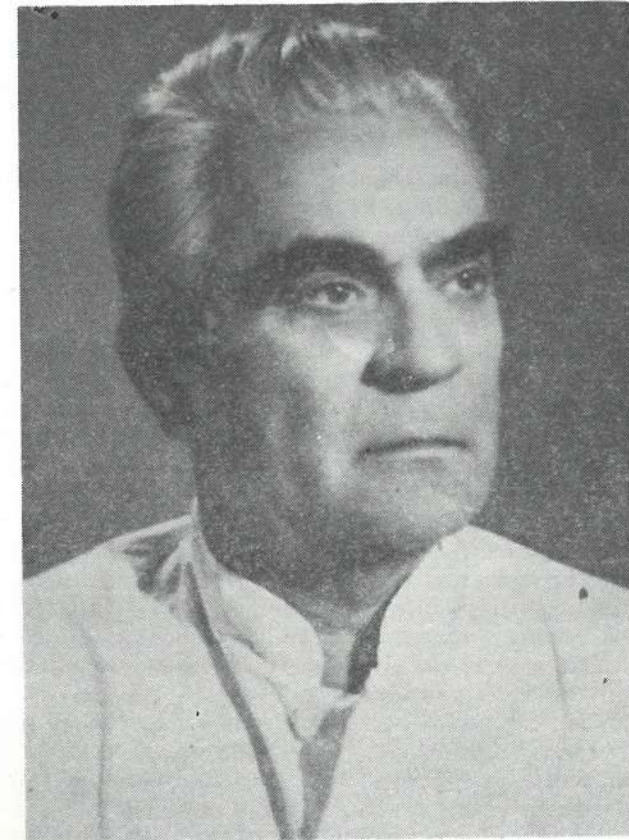
Radi toga će njegov lik, humanog i dobrog čoveka, ostati večno prisutan među nama.

Prof. dr Dragoljub Divljanović

PRIM. DR ALIJA KARAHASANOVIĆ

(2. IX 1902. — 6. X 1978)

Dok je još trajao XXVIII naučni sastanak u Herceg Novom, 6. X 1978. god. ugasio se život prim. dr Alije Karahasanovića. Njegovom smrću Naučno društvo za istoriju zdravstvene kulture Bosne i Hercegovine izgubilo je svoga višegodišnjeg zaslužnog člana i ranijeg predsjednika.

Prim. dr Alija Karahasanović

Prim. dr Karahasanović rođen je u Foči 2. IX 1902. god. Završio je medicinske studije na Medicinskom fakultetu u Beogradu 1925. god. Radio je kao hirurg na I hirurškom odjelenju Opšte državne bolnice u Beogradu. Kao rezervni oficir dospjeo je 1941. god. u zarobljeništvo u Njemačkoj, gdje je ostao do kraja rata. U vojnom zarobljeničkom logoru je dr Karahasanović ispoljio svu svoju humanu ljekarsku aktivnost prema

zarobljenicima, a naročito prema ratnim zarobljenicima armija SSSR, Poljske, i Francuske. Čim se vratio iz zarobljeništva, odmah se stavio na raspolaganje Ministarstvu za narodno zdravlje BiH, pa je upućen na rad na Hirurško odjelenje Bolnice u Sarajevu. Ubrzo je stiglo veoma rijetko i posebno priznanje Vlade SSSR dr Karahasanoviću, kojim se odlikuje visokim državnim odlikovanjem i činom rezervnog majora Armije SSSR za svoj nesebičan, požrtvovan i humani rad i pomoć vojnicima i njihovom liječenju u zarobljeničkom logoru. Kasnije po potrebi službe biva premješten u Tuzlu. Tu u Tuzli dr Karahasanović ispoljava sve svoje vrline humanog čovjeka i ljekara, svjesnog člana naše socijalističke zajednice, vrijednog, odanog i neumornog trudenika. Učestvuje na organizaciji zdravstvene službe Tuzlanskog regiona i organizaciji gradskog saniteta. Vraća se u Sarajevo kao penzionisani hirurg i uključuje se u rad Doma zdravlja. Odmah pristupa našem Društvu i veoma aktivno učestvuje u njegovom radu svojim bogatim iskustvom i poznavanjem bosansko-hercegovačkih prilika u prošlosti, ljudi, i događaja u vezi sa zdravstvenom kulturom.

Bosna i Hercegovina je teren sa obiljem istorijskog medicinskog i etno-medicinskog materijala, i dokumenata medicinske kulture prošlosti naših naroda. Iz obilja medicinske građe, dr Karahasanović se opredjeljuje za proučavanje zdravstvene prošlosti Bosne i Hercegovine u periodu turske vladavine od 1463. do 1878. god., a posebno za zdravstvene prilike u Sarajevu u prošlom vijeku, za organizaciju Vojne bolnice i Vakufske bolnice u Sarajevu, kao i organizaciju Opšte bolnice Koševo u Sarajevu 1894. god. Sabrao je mnogo podataka o prvim ljekarima i apotekarima u Sarajevu i u BiH, kao i o mnogim ličnostima i događajima vezanim za razvoj zdravstvene kulture BiH. Veoma dobro je bio upoznat sa problemom velikih epidemija koje su harale po BiH, kao i sa problemom endemskog sifilisa. Posebnu pažnju je posvetio proučavanju istorije vojnog saniteta u NOR, i vojnog saniteta drugih oslobodilačkih ratova.

Kao istaknuti i veoma cijenjeni član našeg Društva, prim. dr Karahasanović je bio predsjednik Društva i baš za njegovog mandata je održan 1972. god. u Sarajevu I kongres Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije, čiji je bio ugledan član. Ovaj Kongres je bio dobro organizovan, sa veoma bogatom tematikom naučnog proučavanja istorije zdravstvene kulture, kako BiH tako i svih jugoslovenskih naroda, sa učešćem brojnih naučnih radnika iz cijele naše zemlje.

Naučno društvo za istoriju zdravstvene kulture BiH je smrću prim. dr Karahasanovića izgubilo svoga veoma cijenjenoga aktivnoga člana, dobrog druga i prijatelja, a njegova smrt je nenadoknadivi gubitak za istorijsku nauku zdravstvene kulture Bosne i Hercegovine. Naše Društvo, koje je organizovano na čisto dobrovoljnom radu, koje okuplja entuzijaste sa puno ljubavi prema našim narodima i njihovoj zdravstvenoj kulturi u bližoj i daljoj prošlosti, primilo je ovaj rastanak sa prim. dr Karahasanovićem veoma teško.

Hvala prim. dr Aliji Karahasanoviću za sve što je učinio za Naučno društvo BiH, na svome prilogu poznavanja istorije zdravstvene kulture BiH i naše jugoslovenske zajednice. Članovi Društva će sačuvati njegov plemeniti lik u najljepšoj uspomeni.

Prof. dr Žarko Palinkašev

PRIM. DR ĐORĐE BALOŠ

(19. XII 1919 — 30. XI 1978)

30. XI 1978. god. poginuo je u saobraćajnoj nesreći u Rumuniji, u blizini Arada, prim. dr Đorđe Baloš. Da bi tragedija bila veća, u istoj nesreći poginuli su i njegova supruga, sin, i dve kćerke.

Prim. dr. Đorđe Baloš

Prim. dr Baloš rođen je 19. XII 1919. godine u selu Begejcima (Banat) kod Zrenjanina. Gimnaziju je završio 1938. god. u Vršcu. Medicinske studije započeo je u Beogradu i tada pripadao naprednim vojvodanskim studentima. Pred kraj rata studije je nastavio i završio u gradu